

πικρία και αύστηρότητι, έπι σφοδρότητι έπιθέσεως κατά τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων. Ή κατηγορία δὲν ήτο δικαία. Ο διεξαγόμενος ἄγρων εἶχε λάβει ἐκ τῆς φορᾶς αὐτῆς τῶν πραγμάτων χαρακτήρα τραχύτατον· ή κατάστασις ήτο ἐπικίνδυνος, ή σηπεδών προύχωρει ἀπειλητική και ἐν τοιαύταις περιστάσεις τὸ καυτήριον εἶνε τὸ ἔγκαίρως σῶζον, οὐχὶ δὲ τὸ χλωρὸν ἀρέψημα τῆς μαλάχητος.

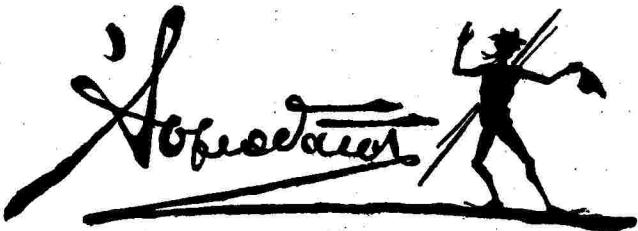
Νῦν εύτυχῶς ἐπῆλθεν ὑφεσις. Μετὰ τὸν ἀνεμοστρόβιλον τοῦ Ἀπριλίου και τὴν ἀναπόθευκτον ἔξ αὐτοῦ πρόσκαιρον ἀναστάτωσιν ἡρέψησαν οἱ πάντες και τὰ πάντα, ὑπάρχει δ' ἐλπίς νὰ πραϋθεῖσι μετ' ὄλιγον τὸ ὑδροφόβιο τῆς «"Ωρας» και τὸ στομαχικὸν κέφινα τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Ο κ. Τρικούπης περιοδεύει και συμποσιάζει και διακηρύζει ὅτι δὲν εἶνε ἀντιπολιτευόμενος, ἀλλ' ἀπλοῦς πολιτευόμενος, πολὺ ἀπλοῦς μάλιστα ἀφοῦ ἔχει τὴν ιδέαν ὅτι ὁ κάτιος θὰ πιστεύῃ τὴν ὄμοιολογίαν του ταύτην. Ο κ. Λουβάρδος μονίζει τὸ Ζακύνθω και συμμελετᾷ μετὰ τοῦ σεβασμιωτάτου κ. Λάζαρου τρόπον τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς του και τοῦ κατευρέοντος κέφινα ματός του. Ο κ. Βουλπιώτης ἀνέκτησε τὴν λαλίδαν του ἀκριδῶς διτε ὁ κ. Στεφανίδης ἀπώλεσε τὴν ιδικήν του. Οι δὲν. Κοντόσταυλος και Τομπάζης προσπαθοῦν νὰ ἐνθυμηθῶσιν ἀν ὑπῆρχαν ποτε ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ο κ. Σικουλούδης ἀποσυρθεῖς εἰς Φρεαττύν έλεει τοὺς Γκαζοχωρίτας. Ο κ. Συγγρός δὲν ὄμιλετ ἐνῷ εἶνε βουλευτής, ἀλλὰ γράφει ἐπιτολὰς πρὸς τὰς ἐργημέριδας. Ο κ. Κασσιμάτης περιφέρεται εἰς τὰ θεάματα. Ο κ. Σταμούλης περιφέρεται ὑπὸ τῶν σκύλων του. Ο κ. Ἀντωνιάδης περιφέρεται εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ὑπὲρ και διὰ μέσου τοῦ ἐλληνικοῦ θεάτρου. Ο κ. Δεκάστρος ἀπουσιάζει· ὁ κ. Κοστονάκος ἔπαυσε νὰ ραπίζῃ· η κυρία Ροΐσος κατήντησεν ἀόρτος. "Ολοι ἀναπαύονται και της ησυχάζουν, η δὲ μεγάλη σκηνὴ τοῦ βίου κατήντησεν ἔρημος και μονότονος.

Τὴν ἐποχὴν ταύτην θεωρεῖ και ὁ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ ἐπίκαιρον δῆτας ἀποχωρήσης και αὐτὸς διὰ ν' ἀναπαυθῇ ἐπί τινα χρόνον. Πρὶν ἀποθέσῃ δὲ τὸν κάλαμον και τὸν χρωστήρα καθῆκον αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ ἐν πρώτοις τὰς εὐχαριστίας του πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς αὐτοῦ και ἀναγνώστας τοὺς ἐκδύματας παρασχόντας αὐτῷ τὴν συνδρομήν των εἰς τοὺς πολυετεῖς ἀγώνας του, νὰ εὐχαριστήσῃ δ' ἐπισής ἀπὸ καρδίας πάντας τοὺς συναδέλφους διὰ τὰς ἔκαστοτε εὐμενεῖς περὶ αὐτοῦ και κολακευτικὰς κρίσεις των.

Δίκαιον κρίνει ίσωσάτως νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς εὐχαριστίας του και πρὸς τοὺς συντάκτας τῶν ἐπαρχιακῶν φύλλων, οἵτινες διὰ τῶν ἴδιορύθμων γραμματικῶν των γνώσεων παρέσχον τόσην εὐφρόσυνον και ποιείληγην πανδαισίαν εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπανθισμάτων· ἐκ πάντων δὲ διακρίσεως τιμητικῆς ἀξίου θεωρεῖ τὸν ἀγαπητὸν κ. Δ. Χαρατζῆν, τὸν συντάκτην τοῦ θυμηδεστάτου και προσφιλεστάτου Φ αγού στὸ τῆς Σύρου, τὸν ἀείποτε μετ' ἀνεξικακίας ἀποδεχθέντα τὰς ἀθώας ἡμῶν ἀστειότητας· πρὸς τοὺς βουλευτὰς ὡν τοὺς μαργαρίτας ἀπειθησάυρις και οἵτινες και δι' ἔργων και διὰ λόγων πάντοτε παρέσχον μετ' αὐταπαρνησίας ἐαυτοὺς εὐχάριστον θέμα εἰς τὴν σατυρογραφίαν· πρὸς πάντας τοὺς ἀποτελέσαντας τὸ πλούσιον αὐτοῦ γελοιογραφικὸν πάνθεον, εἰς δ' χάριν τινὲς ἀπέκτησαν και φῆμην και δύνομα.

Ἐν τέλει εὐχαριστεῖ ὁ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ και τὸν κ. Καλλιγᾶν ιδιαιτέρως δόντα ἀφορμὴν διπλανούμενος εἰς τὰ τελευταῖς φύλλα συζήτησις ὀπωστοῦ παρακειμονευμένη, ίκανῶς δρμας φαιδρύνασσα τοὺς ἀναγνώστας, εὔχεται δ' αὐτῷ ταχεῖαν ἐπίσχεσιν ἐν τῇ ὄρμῃ τῆς ἐπιστολογραφίας του.

Πάντας τούτους εὐχαριστῶν ἀποχαιρετίζει ὁ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ μὲ τὴν ὑπόσχεσιν και τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δταν ἐπιστῇ δ' καρδὸς προθύμως θὰ σπεύσῃ ν' ἀναλάβῃ τὴν θέσιν του.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΟΜΑΤΑ

Σπανίως η δημοσία ἀσφάλεια διεταράχθη ἐπὶ τοσούτον ὅσον ἐσχάτως. Ἐγκλήματα ἐπὶ ἐγκλημάτων, φόνος, εἰλικρία, παρεμφερεῖς ληστείαις, ἀναιρέσεις, ἀπαγωγαί, αὐτοκτονίαι, ιδού τι ἀποτελεῖ ἀπό τινας μηνῶν τὰ τρία τέταρτα τῶν εἰδήσεων, μὲν ἐφημερίδων μαζ. Ήμεις τὸ εἴπομεν ἀρχῆθεν. Η πτῶσις τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη δὲν ήδύνατο η νὰ ἐπιφέρῃ κακά ἀποτελέσματα. Τέσσον πλῆθος ἀδημάτων μισθοφόρων ριπτόμενον πλένησε εἰς τὰς ὁδούς ἔμελλεν ἀναμριδόλως νὰ προκαλέσῃ ζωηρὸν κίνησην εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα και νὰ δώσῃ νέαν ζωὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. *

Ο πωαδήποτε η κατάστασις αὕτη βεβαίως δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ. Οι πυρετοὶ τοῦ Γκαζοχωρίου, η μηνιγγίτις, ο κοιλατός, φτελευταία ἐπιστολογραφικὴ εὑροια τοῦ κ. Καλλιγᾶ και δλαισι εἰς δλαιλαί πλημμυρήσασι τελευταῖον τὴν εύδαιμονα ἡμῶν χώραν νόσοι και μαλακίας μισθοφόρων και διληγώτερα θύματα θ' ἀριθμῶσι και νὰ καταπλεμφήσωσι τελεστρόρως θὰ εἶνε δυνατόν, ἐνῷ κατὰ τῆς αἰρνίδιας ταύτης διανοητικῆς ἐξάφεως, ης τόσα κρούσματα ἔχομεν μέχρι τοῦδε, εὐδέν μέσον φαίνεται πρόσφορον. Το ἐφήμιν, ἀν εἴχομεν ἔξουσίαν, θὰ ἐκηρύσσομεν τὴν πόλιν εἰς κατάστασιν πολιορκίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δρμας ἀρχούμενα προτείνοντες διπλανούμενος ἀπό την θέσην τους εἰς τὰς θέσεις Φιλίππου.

Εἶνε περιεργόταται δρμας αἱ συμπτώσεις αὕτα. Πρό τινων ἔτῶν η Ρωσσία κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ ἐγκληματικῇ στατιστικῇ, — ω Καζάκη!, — ἐπιδοθοῦντος και τοῦ μηδενισμοῦ και καθ' ἑκάστην μακρὸς διειδάζετο ἐκεῖθεν ὁ αἰματηρὸς κατάλογος ἀναριθμήτων δολφρούν, ἐμπρησμῶν, ληστειῶν, θανατικῶν ἐκτελέσεων η αὐτοκτονίων. "Ἐπειτα ἐκεὶ ἐπεκράτησε γαλήνη, ηρχισε δὲ η Γαλλία νὰ ύφισταται τῆς περιοδικῆς ταύτης ἐξάφεως τὸν κλονισμόν. Αἱ γυναικεῖς ἀπήγτων διὰ τοῦ ρεβόλδερ εἰς πᾶσαν και αὐτῶν προσβάλλουν και εἰς πᾶσαν ἀκόμη ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν, οἱ ἀνδρες ἐφόρων ἀλλήλους ἐν ταῖς δόδοις ἀπαθέστατα, γραφεῖς ἐφημερίδων ἐξεβιάζονται και μάχαι αλληλεῖς συνεκροτοῦντο, οἱ δὲ ἀναρχικοί και οἱ κοινωνιεῖται καθ' ἑκάστην διενήργουν ταραχάς. Τόρα και ἐκεὶ φαίνεται κατευνασθεῖσα, εἶνε δὲ η σειρά ημῶν πιθανῶν ήδη. Τὰ συμπτώματα ταῦτα εἶνε νομίζομεν ἀρκετὰ διπλανούμενος εἰς την θέσην τους οι θήσιοι οιοί μας, ἀφοῦ ἐπί τινας λαϊρὸν παραστήσωσιν ἐδῶ, διπλανούμενα προτείνονται διὰ τὴν ἔλλειψιν συνδρομῆς και τὰ χειροκροτήματα, αἵτινα ἀρνεῖται αὐτοῖς τὸ κοινόν, μεταφέρουσι τὰς σωμάτια και τοὺς διάσους των και περιέρχονται πλάνητες κατὰ τὸ δλαλο ημίσου τους διαφόρους ἐλληνικὰς ἀποικίας, ἀφθόνους θρέπετονται και ἐπαίνους και δολούς.

Ο κ. Τρικούπης ταξιδεύει. Και εἰς πάντα σταθμόν, ὁπόθεν διαβαίνει, θριαμβευτικαὶ ἐγείρονται ὑπὲρ αὐτοῦ ζητωκραυγαὶ κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τηλεγραφήματα, και λόγοι ἐκφωνοῦνται και ἐγκάρδιοι τελοῦνται ὑποδοχαὶ και συμπόσια παρατίθενται. Το ἔθιμον τοῦτο εἶνε συνηθέστατον, πικρὸν τὴν πατριωτικήν σμα αὐταπάρνησιν και τὴν νοημοσύνην τῶν ἔξω Ἑλλήνων. Ἀνέκαθεν ὅλοι οι θήσιοι οιοί μας, ἀφοῦ ἐπί τινας λαϊρὸν παραστήσωσιν ἐδῶ, διπλανούμενα προτείνονται διὰ τὴν ἔλλειψιν συνδρομῆς και τὰ χειροκροτήματα, αἵτινα ἀρνεῖται αὐτοῖς τὸ κοινόν, μεταφέρουσι τὰς σωμάτια και τοὺς διάσους των και περιέρχονται πλάνητες κατὰ τὸ δλαλο ημίσου τους διαφόρους ἐλληνικὰς ἀποικίας, ἀφθόνους θρέπετονται και ἐπαίνους και δολούς.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ταξιδεύον τὸ κ. Τρικούπη πληροφορούμενα και τοῦτο δτι ὁ κ. Ἀντωνιάδης, γνωστὸς ως ὁ κυριατατος ίσως ήρως τῶν τοιούτων ἐκδρομῶν, εἶνε κατηγανακτημένος ἐναντίον τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ φοβούμενος δικαίως μὴ η γενναιοδωρία τῶν ὁμογενῶν ἐξαντληθῇ ἀγοράζουσα ήδη ἀγορεύεις και πολιτικὰς ίδεις τοῦ κ. Τρικούπη, δὲν δυνηθῇ δὲ αὐτὸς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δέουσαν ἐξόδευσιν τῶν δραμάτων του, ως ἀλλοτε κατὰ τὴν προσεχή ἐνιαύσιον ἀποδημίαν του. "Ομολογούμενως δ' αἱ ἀγησύχαι τοῦ ἀξιοτίμου γυμναστικοῦ και δραματικοῦ ποιητοῦ εἶνε τὰ μάλιστα δικαιολογημέναι, μεγάλης ἀναλογίας ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν δύο ἐμπορευμάτων.